

Bilag 4.**Betænkning**

over

Forslag til Lov om Forandring i Kolonialloven for de dansk-vestindiske Øer af 27de November 1863.

I det den 14de Oktober f. A. afholdte Møde har Guvernementet forelagt Kolonialraadet Forslag til Lov om Forandring i Kolonialloven for de dansk-vestindiske Øer af 27de November 1863. Forslaget har været underkastet de forestkrevne 3 Behandlinger, og vi have nu den Ære at fremkomme med nærværende Betænkning, der selvfølgelig alene omhandler Lovforslaget, for saa vidt det vedrører St. Croix Kommune.

Raadet skal forudsætte, at Forslaget ikke er ledsaget af Motiver, hvilket Savn, om end til Dels, saa dog ikke ganske, er afhjulpet ved Guvernørens Foredrag i Mødet den 14de Oktober f. A. og ved, at Raadet senere er blevet gjort bekendt med Indholdet af Finansministeriets Skrivelse til Guvernementet af 5te August f. A., samt at det af Raadet nedsatte Udvalg har haft et Møde med Guvernøren. Væsentlig paa Grund heraf har Raadet anset det hensigtsmæssigt paa enkelte Punkter i det følgende at være mere udførligt, end det ellers vilde været.

Det er ofte sagt i denne Sammenhæng og er vel indrømmet af alle, at de Forudsætninger, under hvilke Kolonialloven af 1863 blev til, nemlig at de 2de vestindiske Kommuner vilde være i Stand til at afholde de hver især ifølge Lovens paahvilende Udgifter, have glippet for St. Croix's Vedkommende. Vel er det en Selvfølge, at Kommunen, hvis Repræsentanter have vedtaget Forslaget til Kolonialloven, maa bære sin Andel af Ansvaret for Lovens Indhold og de Resultater, den har bragt; men da en Del af Ansvaret ogsaa skønnes at maatte hvile paa Moderlandets Regering, der har forelagt Forslaget, og den lovgivende Magt, der har vedtaget det, synes det stemmende med Billighed, at Staten hder Kommunen Hjælp; men efter denne Anskuelse, maa Raadet i øvrigt indrømme, har Moderlandet stedse handlet overfor den. Hvad angaar Kommunens finansielle Tilstand, siden Kolonialloven traadte i Kraft, var der rigtignok i de første 3 Aar et gennemsnitligt Overskud af ca. \$ 10,000, men i 1868—69 var der et Underskud af ca. \$ 5,500; i 1869—70 af ca. \$ 57,750, og efter den Tid har der med Undtagelse af 1871—72 og 1872—73, da Indtægterne oversteg Udgifterne med henholdsvis ca. \$ 34,550 og \$ 1,000, stadig været Underskud, indtil dette i de sidste Aar har været imellem \$ 40 og \$ 50,000; i 1888—89 endog \$ 51,860. 50. Herom henvises nærmere til den som Bilag I i medfølgende Fortegnelse over Kolonialkassens samlede Indtægter og Udgifter fra 1ste April 1865 til 31te Marts 1889, hvoraf det vil ses, at Gennemsnitsunderskuddet i de sidste 5 Aar er \$ 46,670. 91; det bemærkes, at Udgiftsbeløbet i de nævnte 5 Aar hverken omfatter Renten af Statslaanet af 16de Juni 1876, \$ 6,241. 03, der ikke er bleven betalt siden 1ste April 1884, eller Garantien for Sølessukkerfogierne ifølge Lov af 25de Februar 1876 og Anordningen af 16de August f. A., \$ 45,275. 98, hvilket Beløb ingen Sinde har været betalt.

Grunden til dette Misforhold mellem Indtægter og Udgifter var i de første Aar væsentlig en flere Aar igennem varende Tørke og deraf følgende Misvækst, og efter Op-